

Moray

A MÓRA FERENC KOLLEGIUM LAPJA

XV. évfolyam
45. (3.) szám
2012. március

Kedves Olvasók!

Végre a Móra Nyúz stábja is lerázta válláról a havat, így az újság frissen és üdén nyílik most elétek 2012 márciusában. Van miről beszámolnunk, hiszen ebben az időben több a kollégiumunkat érintő rendelet is született.

A következő oldalon olvashattok a kollégiumi közgyűlés legjelentősebb pontjairól, érdemes odafigyelnetek rá, hiszen Nektek szól, Titeket érint. Részletesen taglaljuk a későbbiekben a dohányzás-ügyet, illetve a szám végén beletekinthettek a szakkollégiummá válás pályázatába, ütemezésébe.

Történtek azért a Móra Koli életében önfeledtebb események is: ilyen volt a borvirágos arcokat előhívó I. Bor-mustra, mely nagy népszerűségével valószínűleg hagyományteremtővé vált. És az idén a szokottnál színesebb farsang, ahol rengetegen beöltöztetek, a találékony jelmezekből nem volt hiány.

Folytatjuk Nostalgia rovatunkat, amelyben most két volt mórás lakó szólal meg: Kurucz Éva és Papp László Tamás. Ők már jó tíz éve elkezdték pályafutásukat az országos médiában, s kérésünkre felelevenítették érzéseiket a kollégistaként eltöltött időkről.

Olvashattok egy kedvcsináló beszámolót a még május 6-ig aktuális John Lennon-kiállításról. Irodalmi rovatunkban pedig újból egy méltatlanul elfeledett és méltán újra divatba jött író „reneszánszáról” tudakozódhattok. Ajánlom Mindenkinek!

Előhozakodtunk egy mindig is közöttünk lebegő, de talán sokszor megbúvó témával: ez a tájnyelvi szavaink mássága, mely gyakran kidülledő szemeket és „hogya is mondtad ezt?” kérdéseket eredményezett társaink felé. Nagy ráeszmélésekkel („Tényleg, ilyen is volt!” ☺) forgathatjátok a Retrovat oldalait, ahol most a gyermekkori édességek világába kalauzolunk vissza Titeket. Valamint kikapcsolódásként javaslom az Alternatív Teremtéelméletet, mely akár meg is eshetett volna... Befejezését következő lapunkban közöljük.

Fogadjátok ezt a néhol derűs, néhol komoly, néhol nosztalgikus számot, mellyel már végérvényesen szeretnénk elüldözni a telet! Lapozgassátok, keressetek benne kedvetekre valót!

Salamon Dóra

Fotó: Nagy Zsuzsanna

KÖZlemény a gyűlésről

Az átlagosnál többen jelentetek meg a február 20-i kollégiumi közgyűlésen, ami nagyon pozitív, de a hirtelen kapott sok és sokféle információ lehet, hogy mégsem jutott el mindenkire. Íme, egy gyors összefoglaló a legfontosabbokról.

Az új felsőoktatási törvény értelmében „az egyetemek szakkollégiumokat tarthatnak fenn”. A többi kollégium, amilyen például jelenleg mi is vagyunk, valószínűleg kívül esne az egyetem hatókörén, így a Mórában jelenleg rendkívül aktív szellemi, kulturális és közösségi élet nem nyerne megfelelő támogatást. Ezért a Kollégiumi Bizottság gyorsított tempóban megtette a szakkollégiummá válásunk első lépéseit. A közgyűlésen megjelentek pedig egyhangúlag támogatták az ötletet.

Ha a Szenátus is megszavazza, akár már szeptembertől szakkollégium lehetnénk, persze csak felmenő rendszerben. Ez azt jelentené, hogy kötelező csak az újonnan beöltözőknek lenne, de minden eddigi lakó is csatlakozhatna önkéntesen. A szakkollégium társadalom- és természettudományi alapvetése pedagógusképző szakiránnyal egészülne ki. A képzés szemináriumokra, nyelvórákra, elő-

adásokra, tutoriális rendszerre épülne, amelyek témáit, formáit a Ti igényeitek, érdeklődésetek szerint határoznák meg.

2012. január elsejétől életbe lépett a nemdohányzók védelméről szóló törvény. Ennek tükrében többek között az oktatási intézményekben sehol sem lehet dohányozni. A kollégiumok is oktatási intézménynek minősülnek, így nem lehet füstölgönni a büfében vagy a régi dohányzóban sem. Márciustól nagyobb razziákra lehet számítani, április 1-től pedig véget ér a türelmi időszak, és ha valakit dohányzáson kapnak 20.000 és 50.000 Ft közötti bírságra számíthat. Valamint nem csak a dohányzót, hanem az intézményt is megbüntetik. A megszorítások idején pedig nem vetne jó fényt a kollégiumra, ha ilyen felesleges kiadásokra kényszerülne.

Szó esett még a Móra Ferenc Hallgatói Egyesületről. Ezután a kollégiumi szabályzatban alapszolgáltatásként megjelölt szolgáltatásokon (pl. mosógép, számítógépes kabinet) kívül eső szolgáltatásokat (pl. szobai internet, biciklitároló, DVD-kölcsönzés, stb.) az egyesületi tagkártyával rendelkezők vehetik igénybe. Akik tagkártyával nem rendelke-

nek, azok számára a kiegészítő szolgáltatások csak korlátozottan, lehetőség szerint biztosítottak.

Ne feledjétek, hogy a Hallgatói Egyesület célja, hogy még szervezettebb legyen a kollégiumi élet, a programok, valamint egy nagy taglétszámú egyesület könnyebben nyerhet pályázatokat felújításra, fejlesztésre is! A féléves tagdíj 1500 Ft, ami így magában foglalja és leredukálja az eddigi költségeket: a félévente 1500 Ft internethasználati díjat és az éves 1500 Ft kulturális hozzájárulást.

Képzeletben végigjártuk a következő félévet, már ami legalábbis a programokat illeti. A lehetőségek sora olyan hosszú, hogy csak néhányat emelnék ki:

03.13. Öntevékeny Csoportok
Éjszakája

04.04. Ki mit tud?

04.18.- 04.21. Morgilla.

04. 26. Karközi Sportnap

(05. 03. A sportnap esőnapja)

Érdemes hát résztvenni, ott lenni, jelentkezni – kár a jóból kimaradni.

*Szabados
Gabriella*

Füstbe ment terv...(?)

... méghozzá szó szerint. A dohányosok bíztak/bízhattak egy kiskapuban, amely megmenti az alagsori dohányzót, a lehetőséget a beltéri cigarettázásra. Egyelőre úgy tűnik, hogy a kiskapu a Móra kollégistái számára nem jelent megoldást. De mi is szerepel pontosan a törvényben?

A szóban forgó 2011. évi XLI. törvény, a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény módosítása több ponton is megváltoztatta az eredetét. A következőkben a kollégiumot érintő részeket olvashatjátok.

„Közforgalmú intézmény: az érintettek számára közfeladatot, illetőleg közérdekű vagy egyéb szolgáltatást, ellátást (a továbbiakban együtt: szolgáltatás) végző természetes vagy jogi személynek, illetőleg jogi személyiség nélküli szervezetnek a szolgáltatás, illetve az azzal összefüggő tevékenység biztosítására szolgáló létesítménye vagy egyéb eszköze, függetlenül attól, hogy az oda történő belépés a nyilvánosság számára teljesen szabad vagy valamely feltétel teljesítéséhez kötött”.

Ebben a vonatkozásban tehát a következők érvényesek a Móra kollégi-

umra (is): „A dohányzás számára kijelölt helyek kivételével – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – nem szabad dohányozni a) közforgalmú intézménynek a nyilvánosság számára nyitva álló helyiségeiben”.

„Az (5) bekezdésben foglalt eltéréssel nem jelölhető ki dohányzóhely a)

Fotó: Hornyik Anna

közforgalmú intézmények zárt légtérű helyiségeiben”.

A következő részek olvasásakor többekben felvetődött, hogy a leírtak kiskaput jelenthetnek a kollégium számára:

„Az (1) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően dohányzóhely kijelölése nélkül is lehet dohányozni b) szállásszolgáltatást nyújtó intézmények kifejezetten dohányzóként kiadott és ekként megjelölt, zárt légtérű szobáiban, feltéve, hogy a dohányzást az e törvényben foglalt más rendelkezés vagy tűzvédelmi előírás egyébként nem tiltja.”

„A kereskedelemről szóló törvény szerint szálláshelynek minősülő, jogszabály alapján szállodaként üzemeltetett közforgalmú intézményben a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény módosításáról szóló 2011. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Módosító Tv.) hatályba lépésekor már működtetett és a (3) és (4) bekezdés szerint engedélyezett zárt légtérű dohányzóhely – szivarszobaként – tovább működtethető. A tovább működtetést az egészségügyi államigazgatási szerv engedélyezi.”

Azonban ki kell emelni egyrészt, hogy „A (2) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakon túlmenően nyílt légtérben sem jelölhető ki dohányzóhely a) közoktatási intézményben”, másrészt pedig a törvényben meghatározott tűzvédelmi előírásoknak igencsak nehéz és költséges megfelelni. Emellett az egyetem mint fenntartó ebbe is beleszól(hat).

A kollégium legutóbbi közgyűlésén napirendi pontként szerepelt, hogy a törvény módosítása miatt milyen új szabályokat kell követnie a kollégistáknak. Erdélyi Ágnes igazgatónő elmondta, hogy próbáltak megoldást találni a kérdésre, a fent említett,

kiskapuként értelmezhető pont alapján is, de világossá vált, hogy a kollégiumban nem jelölhető ki dohányzóhely. Hozzátette, nem kérte és nem várja, hogy a kollégisták jelezzék számára, ha egy másik társuk dohányzik, inkább mindenki maga ügyeljen arra, hogy betartsa az új szabályokat. Ez azt jelenti, hogy a kollégium bejárata előtt lehet cigarettára gyújtani, sehol máshol nem, ellenkező esetben a rajtakapott szabályszegő több tízezres, a kollégium milliós büntetésre számíthat.

Bár tényleges pénzbüntetést csak 2012. április 1-jétől szabnak ki, az ellenőrzések már 2012. március 1-jétől elkezdődnek. Ezzel kapcsolatban érdemes tudni, hogy: „2012. január 1-je és 2012. március 31-e között az egészségvédelmi bírság kiszabását az egészségügyi államigazgatási szerv mellőzi abban az esetben, ha a hatósági ellenőrzés során megállapított, e törvénybe ütköző jogsértést megvalósító cselekmény miatt e törvény 2011. december 31-én hatályos rendelkezései alapján bírság kiszabásának nem lett volna helye.”

Felvetődhet a kérdés, hogy a bírságokból befolyt összeg hová kerül majd?

„A jogerős határozattal megállapított egészségvédelmi bírságot és helyszíni bírságot az egészségügyi államigazgatási szerv számlájára kell befizetni. Az egészségügyi államigazga-

tási szerv havonta átutalja az így befolyt összeg a) 50%-át az egészségügyért felelős miniszter által vezetett minisztérium költségvetési fejezete számára nyitott számlára, b) 25%-át a bírságot kiszabó egészségügyi államigazgatási szerv számlájára.”

Jelen sorok írója nem érzi tisztének a fentiek minősítését, de megkérdezett néhány kollégistát arról, mi a véleményük a változásokról:

Fotó: Hornyik Anna

Nemdohányzó lány: „Egyetértek azzal, hogy a például lépcsőknél ne lehessen dohányozni és erre figyeljenek oda, így legalább a dohányosok kevesebbszer gyújtanak rá. Az viszont szerintem nem jó dolog, hogy nincs kijelölt helyiség egyáltalán az egész kollégiumban. A dohányzók külön „szekciót” alkotnak és a kijelölt dohányzó helyiség mindig is közösségformáló erejű volt. Ha dohányoznék, valószínűleg lejárnék az épület elé.”

Időnként rágyújtó lány: „Úgy gondolom, hogy a nemdohányzókat vé-

deni kell, de közben a dohányosok jogait sem szabadna megsérteni. Fontos, hogy a nemdohányzókat ne kényszerítsük arra, hogy cigarettafüstöt szívjanak. Ugyanakkor nem tartom igazságosnak, hogy a korábban kijelölt helyiségek dohányzó funkcióját megszüntették. Ezek zárható helyiségek voltak, és csak azok a nemdohányzók voltak érintettek a problémában, akik önszántukból mentek oda és tisztában voltak azzal, hogy ott füst van.”

Rendszeresen dohányzó lány:

„Nem örülök neki, mert például vizsgaidőszakban is le kell majd menni, amikor hajnalban kelek, vagy későn fekszem a tanulás miatt. Ha csak öt perc kikapcsolódás kell, az eleve negyed óra, mire felöltözök, kimegyek, nem tudom magammal vinni az anyagot, kiesek a ritmusból, ami nagyon zavaró. Kényelmi szempontból is rossz, és ha újra lenne kijelölt dohányzó, akkor vállalnám azt, hogy csak ott gyújtok rá.”

Rendszeresen dohányzó fiú: „Az a véleményem, hogy nemsokára lehet majd dohányozni, meg fogják oldani. A törvénnyel nekem a túlzott szigorítás a problémám, hogy olyan helyeken is tiltják, ahol amúgy teljes mértékben felesleges lenne. Vegyük például a dohányzókosztokat: ha dohányzó vagy és dohányozni akarsz, akkor odaülsz, ha nem dohányzol és nem is akarsz, akkor nem. Számomra ez ilyen egyszerű, nem min-

dig csak a dohányosoknak kéne engedniük.”

Rendszeresen dohányzó fiú: „Nem értem, hogy miért nem lehet egy épületben a dohányosoknak egy helyet „mellékelni”, ami csak nekik van, és így nem ártanak senkinek.

Nyilván abban is van egy kis él, hogy kerítsük el a dohányosokat, de ha van erre egy külön helyiség, akkor szerintem azzal senkinek nem lenne problémája. Mivel a cigi nincs tiltva, a dohányzás ennyi helyen történő betiltását én negatív diszkriminációnak tartom.”

Nemdohányzó fiú: „Egyfelől egyetértek az egésszel, jó, hogy nincs már állott füstszag a kollégium bizonyos területein. Másfelől viszont a közösségi életet rombolta ez a törvény. Ha figyeled, a dohányosok ritkábban járnak le. Ami még pozitív, hogy rengetegen leszoktak a cigiről.”

Csik Réka

Visszaszívjuk?

Még tavaly év végén bejelentették, hogy szinte minden nyilvános helyről kitiltattatik a dohányzás. Az utcán még szabad, de azért ott sem bárhol. Még három hónap lazaság az év elején, de azért szoktassuk a tudatunkat, mert utána nem lesz apelláta. Na, most ez több sebből is vérzik...

Először is, hol marad a négyzetméteres besorolás? Például lehetne azt is mondani teljes kitiltás helyett, hogy ha nem elég nagy a hely, akkor nem lehet benne dohányozni; ellenben ha képesek elkülöníteni egy dohányzó részt – miért ne? Értem én, hogy radikális változásokra van

szükség a jelenlegi helyzetben. De ez a dohányosok teljes diszkriminációja. Ez olyan, mintha nem lennének mozgássérülteknek kialakított illemhelyek. A tolószékes menjen csak haza, ha úgy érzi, hogy hívja a természet!

Aztán azt sem értem, hogy itt bizonygatja a kormány, hogy meg lehet élni 47000 forintból, és mindent megtesz, hogy faraghasson az államadósságból, például mindenféle remek koncerteket szervez... De az nem tűnik fel nekik, hogy ez mekkora bevételkiesés az államnak? Vagy ha ezt az árak emelésével kívánják kompenzálni, akkor talán érdemes lenne elgondolkodniuk azon, hogy minél magasabbak az árak, annál kevesebben fogják őket kifizetni.

És még nem is beszéltem az általános elégedetlenségről. Az embereknek az ilyen intézkedések azt juttatják eszükbe, amikor a rendőr azért is beléjük köthetett az utcán, ha ötnél

többen voltak. Bár ezt a dohányzós rendeletet még nem veszik komolyan a rendőrök, legfeljebb akkor, ha már több bajuk van veled, mint az, hogy a megállóban bagózol...

Akár örülhetnénk is, hiszen rengeteg jó oldala van. Először is, ha leszoktatnak a cigiről (még ha semmi, de semmi közük sincs hozzá, hogy Te füstölve szereted a sonkát... és az életet), sokat javítanak az egészségeden. De tényleg. Tudom, hogy valamibe bele kell halni, de ha nem szórítanak pisztolyt a fejünkhöz, akkor minek gyorsítsuk a folyamatot? Különben is, a cigik egyre mérgezőbbek, hála az uniós szabványoknak –

például el kell aludniuk, ha az ember nem szív beléjük. És ezt vajon hogy oldották meg a gyártók? Még mielőtt a „több dohány, kevesebb kátrány” technikára gondolnál, indulj neki újból! Egyrészt erre annyi a bizonyíték, hogy az előbb említett alapanyagok arányai megmaradtak, a dobozok leírásai szerint legalábbis. Egyetlen válasz maradt: még több vegyszerrel fürdetik a dohányt, ami aztán egész biztosan kényelmeset nyújtózik majd egy delikvens tüdejében és jól odapiszkít. És mielőtt azt gondolná valaki, hogy a „light” cigik kevésbé károsak, az megint nagyot téved, mert a dohány mitől lenne lájtosabb, ha nem vegyszerektől?

Szóval több pénzt költhetünk el más hasztalan dolgokra, de ami a legfontosabb: nem lesz az ember füstszagú, miután elmegy egyet rázni a csajokkal a dizsiben... Vagy lerészegedik a cimboráival egy becsületsüllyesztőben... Vagy tudom is én, ki mit szeret művelni a szabadidejében, lényeg, hogy füstszagú már nehezen lesz. Kivéve, ha magánházba jár piát rendelni... Mostanában vírusként terjed kékbúkon az újabb magyar sikersztóri, miszerint valaki talált egy kikaput, és ötvözte a kellemeset a hasznossal: házibulit a kocsmával – egyrészt olcsóbb, másrészt adózni sem kell, harmadrészt lehet bagózni. Ebből az a tanulság, hogy mindig be

lehet inteni diplomatikusan a rendszernek.

A másik tanulság viszont már más: az a legkisebb baj, hogy az állampolgár tilosban füstöl. Valójában nincs is ezzel gond, és valószínűleg a türelmi idő leteltével sem lesznek ebből országra szóló botrányok és perek.

Egy kicsit mintha túllihegték volna ezt az intézkedést, ami persze érthető, hiszen az emberek egyik legmindennapibb, ugyanakkor a tömeg számára legártatlanabb rituáléjába szóltak bele, méghozzá elég egyoldalúan.

Halka János

Mórából a „Nagyszínpadra”

Az AC/DC óta tudjuk, hogy hosszú az út a csúcsra, ha zenélni akar az ember. Ehhez viszont a kőli nem is olyan rossz kiindulópont: néhány srác egymásra talált itt, de nem csak a zene szeretete hozta össze őket. Az Endless Dreamsről, annak múltjáról és jövőjéről Mayer Jánossal beszélgettünk.

Bördzseki, sör a kézben, még mindig van valami a kisugárzásában, de lehet több bort ittam a kelleténél a hatos standnál. (A kollégium első bor-mustrájáról lehet szó – a szerk.) Olyan művészféle, de a céltudato-

Fotó: Szemjonov Krisztina

sabb fajtából, aki a nagyoktól csak ihletet merít: „Nem akartunk egy stílushoz sem kötődni, mikor Nyerges Ábellel megalakítottuk a bandát.

Rock, pop, alter, minden belefért mindenkitől, még nevet sem választottunk, csak csináltuk. Aztán, ahogy telt az idő, szélesedett a látókörünk,

egyre több bandával ismerkedtünk meg, így finomodott a zenei ízlésünk” – meséli Jani a kezdeteket.

Igen gyakran fordul meg mostanában a Dream Theater nevű progresszív metálbanda kis hazánkban. A Fehérvári Zenei Napokon (FEZEN) headliner zenekar volt 2011-ben, telt ház előtt játszottak. Akkor megígérték, hogy hamar visszatérnek, és láss csodát: februárban ismételték a fővárosban. A zenekar úttörő volt a technika, végletekig pontos zenei megszólalásban, mára meghódították az igényes metal kedvelőit az egész világon, így akadtak rajongóik még a Mórában is.

„Mikor megismertük a prog-metalt és a „Détét”, tudtuk, hogy ez kell. Ők egyesítették magukban mindent, amire szükségünk volt: precizitást, tökösséget, technikát. 2010 körül a zenekarban mindenki rajta volt a stíluson és a nagy zenekarokon a bandából. Akkoriban Mester Peti dobolt, Kövesdi Dani gitározott és énekelt – ma már ő is a koliban lakik – Kozma Tomi basszusgitározott, Fricz Dóra énekelt, én pedig a szintit nyúztam. Mester Peti és Fricz Dóri

azóta elfoglaltságaik miatt nem tudnak velünk zenélni, a doboknál így Altorjay Domonkos ül, illetve újabban a szintén kolis Nógrádi Zoárd tépi a gitárokat.”

„Mindig is törekedtünk arra, hogy valami egyedit, sajátot mutassunk azoknak, akik ellátogatnak a koncertjeinkre. A számok folyamatosan íródnak, ezekből már hallhatott egyet-kettőt a közönség, akár itt a koliban egy-egy buli alkalmával, akár a februári Noir-beli fellépésünk során, de megfordultunk már több helyen a környéken” – az Endless Dreams sem hagyhatja figyelmen kívül azonban, hogy a közönségnek kellenek a jól bejáratott számok. „Játszunk természetesen közönségkedvenceket is; például Leonard Cohen Hallelujah című számát, a Beatles-től a Hey Jude-ot, de a stílusbeli kedvenceinktől – úgy mint a Porcupine Tree vagy a Pain Of Salvation – is vettünk át egy-egy darabot.”

A recept állandóan változik: ahogy megtalálja a banda a közönségét, úgy szorulnak ki a feldolgozások, és úgy lesz egyre sikeresebb és eladhatóbb a produkció. „Régen sem és most sem érdekel minket igazán a hírnév vagy a pénz. Tisztában vagyunk vele, hogy itthon majd-hogynem lehetetlen megélni a zenélésből, nem ezért csináljuk. Ha valakinek valami pozitívat tudunk adni a zenénkkel, vagy megis-

mertetjük az emberekkel ezt a műfajt, már megérte.” Azért azt nevetve hozzáteszi: „ha ehhez társul egy kis pénz és ismertség, nem mondunk nemet.”

Igen sok buktatója van azonban egy zenekarnak, elég ha csak az anyagi oldalát vizsgáljuk a dolgoknak. „Ahhoz, hogy egyáltalán szóljon valahogy a zenénk ebben a műfajban, legalább 300.000 forintot kell befektetni fejenként a hangszerekbe és akkor még csak próbálni tudunk. A nagykortól még pár millióra vagyunk. Arról nem is beszélve, hogy a próbaterem sincs ingyen, és szállítani is kell az eszközöket, ha koncert van. A másik oldala a dolognak, hogy rengeteg nagyon jó zenekar van, de még több rossz, erős kapcsolati tőkével. Velük fel kell tudni venni a versenyt, ha akarunk egy szeletet a tortából. Problémák vannak és lesznek, meg kell tanulni áthidalni őket.

A rendszer azonban még hetven év távlatából is ugyanaz, még ha a problémák változnak is: demoreklám-album-koncert és kezdődik előlről. „Elsődleges feladatunk, hogy rögzítsük a saját számokat, amiket már lehet küldeni ide-oda, kiadókhoz, rádióhoz. Mellette folyamatos koncertezés, például március 8-án itt, a koliban egy hagyományos ED bulira jöhetnek el. Mi csináljuk, eltökéltek vagyunk, a többi már csak Rajtatok múlik!”

Verr Pál

I. Móra Bormustra

Idén első alkalommal került megrendezésre kollégiumunkban a kollégisták közötti borverseny, az I. Móra Bormustra. Az újdonsült rendezvényeknél felmerül a kérdés, hogy vajon hagyományá válik-e vagy sem. A jelenlévők számából ítélve bátran kijelenthetem, hogy lesz még folytatás.

Na, de kezdjük az elején. Honnan jött az ötlet, hogy a kollégisták is összemérjék boraikat? A válasz egyszerű: a korábbi borkóstolók adták az ötletet. Ilyen volt például a hungarikum borok bemutatása, a 2010 borai, és a határon túli magyar borok kóstolója. A mostani rendezvény megszervezésében emellett szerepet játszottak a sajtóról szájr járó hírek, melyek a kollégisták családjának bortermeléséről szóltak. Hiszen több olyan lakója is van a Mórának, akiknek baráti, rokon körében kiváló kézműves borok készítői, illetve országosan ismert borászok találhatók. Ügyesebb „jósok” tehát már előre láthatták a bormustra megvalósulását, még azelőtt, hogy erről bárki tudhatott volna.

33 nevezett bor az idei mérleg. 34-35.-ként a kollégiumi büfé is bemutatta a Szeremley pincészet és a Geleon Birtok remekeit. Kovács Attila kollégiumi tanár elmondta, hogy a borok értékelését nem bízta a véletlenre. Csak olyan tagokat hívott

meg a zsűribbe, akik már korábban más borversenyeken is végeztek értékelést.

Ők voltak: *Simon András*, a Szegedi Tudományegyetem Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszékének tanszékvezető-helyettese, *Mód László*, a tanszék egyetemi tanársegéde és *Kovács Attila*, a Szegedi Társadalomtudományi Szakkollégium Felvételi Bizottságának tagja. „A zsűri a nevezett borok színét, illatát és zamatát értékelte, s egyéb megjegyzéseket is fűzött hozzájuk. Két nagy aranyérmes, Champion díjas bor született a kollégiumi borversenyen. Az egyik a siklósi testvérpár, *Régert András* és *Attila* nevezte, nagyon szép, tükrös színű, mind illatában, mind zamatában nagyon fajtajelleges rajnai rizling. Savak, beltartalom terén is egy nagyon kerek borról van szó. A másik nagy aranyérmes *Brieber Bálint* bora, a soproni Jandl Pincészet cabernet francja lett. Erről paramétereit tekintve ugyanez mondható el, hozta a fajtajelleget, a borvidékre is jellemző tulajdonságokat. Nagyon szép színű, taninokban gazdag, kerek bornak értékelte a zsűri mindhárom tagja” – közölte Simon András. *

Természetesen a szakértők döntése mellett a közönség is megszavazhatta kedvencét. Lelkes amatőrként én is részt vettem a kóstolók között,

és szavaztam is. Nem tudom, más ezt hogyan éli meg, de én több mint húsz bor végigkóstolása után nem tudok objektív lenni. Vagy annak a borára szavazok, akit a legjobban kedvelek, vagy pedig arra, aki a legcsinosabban öltözik (és persze lány...). Ha más csak feleannyira is elfogult, mint én, a döntés már akkor is eltolódik egy más irányba. Ezt figyelembe véve tehát különösképp értékelni kell a zsűri pártatlanságát.

Amit viszont hiányoltam, az a rendezvény lezárására hivatott buli. A nagy tömeg és a hangulat miatt valószínűleg sikeres lett volna, de mivel a következő héten került megrendezésre a farsangi ünnepség, a hagyományoknak megfelelően a bulit is akkor tartották.

*Forrás: <http://szegedma.hu/hir/szeged/2012/03/kollegistak-borai-mutatkoztak-be-a-moraban-fotok.html>

Hegeau's János

Eredmények

Champion díj		
Brieber Bálint	Jandl/Sopron	cabernet franc
Régert András/Attila	Magyar/Siklós	rajnai rizling

Közönségdíj		
Régert András/Attila	Magyar/Siklós	rajnai rizling

Aranyérem		
Takács Gergely	Stubán/Somló	hárslevelű
Régert András/Attila	Régert/Siklós	olaszrizling
Medovarszki Ágnes	Márkvárt/Szekszárd	cabernet-sauvignon-kékfrankos
Kovács Flóra	Kovács/Szekszárd	kadarka-kékfrankos
Gömbicz Nándor	mátraszőlősi direkt bikavér	noah-elvira-othello-delaware
Törő Balázs	Nagy Imre/Balatonakali	barátcsuha

Fiatalok megromlásával vádolják a szegedi kollégistát!

Több tucat szemtanú támasztotta alá a szegedi erkölcsrendészet azon gyanúját, mely szerint 2012. március elsején kora este egy 23 év körüli férfi több tettestársa segítségével illegális „aukción” próbált eladni három fiatal lányt egy újszegedi kollégium alagsorában.

A bejelentés szerint a gyanúsított – bizonyos V. Bálint - élenkvörös inget, olcsó zakót, és kínosra borotvált szakállat viselt, a nyakában pedig több kiló lopott ékszer lógott. A szemtanúk elmondása szerint a férfi inkognitóban vendéglátóként dolgozik a helyi kávézóban. Első számú elkövetőtársa egy fekete bőrkabátos bodyguard volt, aki - egyes források szerint - kollégiumi körökben a tekintélyt parancsoló „Kutyi” becenevet viseli, és esetében a legnagyobb jóindulattal sem beszélhetünk bűntetlen előéletéről. (A szóbeszéd úgy tartja, hogy több maffiával is kapcsolatban áll.)

Az árverésen megközelítőleg ötven személy licitált a három hiányos öl-

tözetű, ám módfelett dekoratív tinilányra. A résztvevők között fellelhetőek voltak olyan kimagasló hírességek is, mint Piroska, a Hupikék törpikék, a Twilight főszereplői, Kleopatra és Caesar, Speedy Gonzales, Harry Potter, Lady Gaga, Barney Stinson, a Bolygó kapitánya, a Zwack-ember, a Blues Brothers, a Macskanő, valamint a Bundy család. Érdekes fejtegetés lehet, hogy ez a rendezvény hogyan hat majd későbbi karrierjükre.

Még meglepőbb, hogy néhány rendfenntartó szerv is megjelent az aukción – sajnos ők sem szabotázs céljából. A Sörlovag, az Öröm katonái és a Szellemirtók közbeavatkozás helyett ugyancsak licitáltak a legnagyobb nyereményekért. A bi-

zarr este további résztvevőiként meg kell említenünk az egzotikus Hawaii lányokat, a Cowgirlt, és az ugyan-csak fiatalok két másik diáklányt; emellett egy kötél-táncos, egy tornászlány, egy stewardess, a Sims két figurája, a „Chipsadó”, a Kolimustra, valamint maga az Ördög is jelen volt a rendezvényen.

A szokatlan aukció győztesei végül Bundyék, a Kolimustra, a Szellemirtók, a Zwack ember, Lady Gaga és a tornászlány lettek.

Az illegális licit lezárulása után a résztvevőket állófogadáson farsangi fánkkal vendégelték meg – ez állítólag a környék legfinomabb édes-sége, melyet készítői olyan egyelőre még ismeretlen szintetikus szerekkel ízesítenek, amelyeket hétköznapi nevükön csak jókedvként és örömként emlegetnek.

A feljelentőtől megtudtuk, hogy a program végül hajnalig tartó hangos bulival zárult, melyen a két világhírű DJ: Dzsí és Zsu pörgette a lemezeket. Az esemény végére a különleges résztvevőknek egytől egyig nyoma veszett.

A rendőrség megkezdte a nyomozást, keresi az elkövetőket. Amennyiben a gyanúsítottakra rábizonyítható lesz a bűntett elkövetése, a vizsgálóbizottság egy év kollégiumi szabadságvesztésre ítélné majd őket.

Gábor Viki

Mórások a médiában

A Szegedi Tudományegyetem magyar–finnugor nyelvészet szakán végezett, HÖK-tag volt, tevékenykedett a Diákcentrumban (jelenleg az Egyetemi Életvezetési Tanácsadó Központ – a szerk.) és szerkesztette a *Finnugor Világ* című diáklapot. A Hír Tv-hez, a televízió indulásakor, 2002-ben került. Kurucz Éva 1997 és 2001 között volt a Móra kollégium lakója.

Hogyan emlékszik vissza kollégiumi éveire, kollégista társaira?

Szerintem nagyon jó közösségi élet volt már akkor is a Mórában, szerettem ott lakni. A 34-es szobában laktam, nyilván cserélődtek is a szobatársak, de kettejükkel még ma is tartom a kapcsolatot, megmaradt a ba-

ráság. Azt hiszem, az igazi barátságok a középiskolás és az egyetemi évek alatt szövődnek, legalábbis az én életem ezt példázza.

Akkor milyen szakmai és közösségi rendezvényeken, bulikon vehettek részt a kollégisták a Mórában? Milyen emlékei vannak ezekről?

Nem emlékszem az összes közösségi vagy éppen szakmai programra a kollégiumban, de az biztos, hogy a Morgilla, az ötödéves búcsúztató, a karácsonyi ünnepség, a Mikulás-ünnepség volt már akkoriban is. És persze a bulik... Én egy ilyen bulin ismertem meg a későbbi férjemet, aki szintén a Mórában lakott.

A szakmai programok közül kiemelendő a Szakkollégium létrehozása, amelyet egyetemisták szerveztek Kovács Attila vezetésével, támogatásával. Így például szociológia, gazdaság, történelem, irodalom, pszichológia témakörökben, meghívott vendégek (például egyetemi oktatók vagy az adott terület ismert és elismert szakemberei) tartottak előadásokat, természetesen bevonva az érdeklődő hallgatókat is, egyfajta kötetlen beszélgetéssé formálva a szakmai estét. Én, ha jól emlékszem, a pszichológiai tárgyú előadás-

sorozatnak voltam a szervezője és ötletgazdája.

Hogyan indult a televíziós pályafutása? A Hír Tv előtt hol dolgozott?

Az egyetem befejezése után másfél évig egy gimnáziumban tanítottam magyart és németet, és aztán jött 2002-ben a Hír Tv. Tizedik éve dolgozom ott, ezalatt az idő alatt voltam híradós műsorvezető, vezettem a tv reggeli közéleti-politikai műsorát, az utóbbi időben pedig kulturális és oktatási területen dolgozom műsorvezetőként és felelős szerkesztőként.

Tervezi-e, hogy valamikor még visszalátogat Szegedre a kollégiumba?

Szegedre mindig szívesen megyek, bár általában csak tervezem... Utoljára azt hiszem, 2007 nyarán voltam a Mórában, akkor éppen nagy átalakítás, felújítás volt, készültek a kollégisták szeptemberi fogadására. Hogy mikor megyek legközelebb? Nos, ha valamikor végre lejutok Szegedre, ígérem, ellátogatok a Mórába is! (Azt hiszem, tíz éve ott maradt egy lábasom... ez csak vicc volt!)

Gábor Viki

Szegedi Egyetem, Bölcső, Élet és Irodalom, Népszabadság, HVG – hogy csak néhányat említsünk azok közül a médiumok közül, amelyeknél publikált. Papp László Tamás 1995 szeptemberében iratkozott be a szegedi bölcsészkar történelem szakára. Elmondása szerint egyetem évei alatt a Móra volt számára a szív, az agyközpont, a motor, a bázis, minden.

Miért választottad a Móra Ferenc Kollégiumot?

Nekem evidens volt, hogy a Mórába jelentkezem, mivel a kiküldött prospektusa alapján (a fasoroktól övezett hely, a belső terek hangulata, a bölcsészek számaránya a kollégiumi lakóközösségen belül, stb.) ez tetszett a legjobban. A Móra egy családi méretű, laza lakhely.

Szeretél itt lakni?

Igen, már a beköltözésem előtt is folyton ott lógtam, a büfében, a különböző előadásokon, hajnalig a bulikon, szinte már kollégistának gondolhattott mindenki. '96 januárjában meg is kaptam az értesítést, hogy felvettek. A 13-asba kerültem persze.

Milyen Mórás szakmai és közösségi rendezvényekre, bulikra emlékszel?

A Filmklubba, például. A Mikulás-ünnepe is szokásban volt már az én időmben is, a végzősök búcsúztatója és a Morgilla úgyszintén. Móra-buli szinte minden hónapban volt, a vizsgaidőszak kivételével. Igazából minden út a Mórába vezetett. Onnan indultunk a

Regös Bendegúzba, a JATE vagy a SZOTE Klubba, a Kapcába, a Cirbibe, a Laposra, a Középföldébe, az Ifjúsági Házba, aztán oda tértünk vissza, ott kezdődött és/vagy ott folytatódott a buli.

A mi korszakunkban volt még egy nevezetes sportrendezvény: az esélyki-egyenlítő focimeccs. Ennek lényege, hogy amelyik csapat gólt rúg, annak tagjai isznak egy-két deci bort. A végén (fél?)meztelenül özönlöttünk be a női zuhanyzóba, lemosni a küzdelem porát. Utána nekem sikerült belelépni egy sörösüveg-szilánkba, ami jól begyázódott a talpamba. Mentőt hívtak, ami bevitt a sürgősségre. Végigszángulodtak velem a városon, én ott ültem a hordszéken, az ablakot letekertem, s atomrészezen, rockszámokat gajdolvá beleröhögtem az éjszakába. Ha már koleszos legendák: az én mórás becenevem Zjugi volt. Irritáló és megosztó személyiség voltam, az vagyok most is, a tetejébe akkor radikális baloldali nézeteket vallottam. Az orosz kommunista pártelnökről, Zjuganovról neveztek el így a kollégisták.

Hogyan kerültél kapcsolatba a médiával? Mely médiumoknál dolgoztál, illetve dolgozol jelenleg?

Szinte rögtön a beköltözés után felkeresett Rigó Róbert, akkori kollégiumi bizottsági titkár és a szakkollégista Tornai István, a korabeli Móra-lap, a 4szintközt szerkesztője, hogy kapcsolódjak be az újság munkájába. Lényegében ekkor kezdődött a média-

karrierem. Fél évvel később, mikor a Tornai mint szerkesztő le-

köszönt, én lettem az utóda.

Első e-mailemet is a mórás gépteremből küldtem az *Élet és Irodalom* szerkesztőségébe. A csatolt fájl a legelső, országos médiában közölt írásomat tartalmazta.

Az utolsó szegedi félévemben már „cikkbeszállítója” voltam az *Élet és Irodalomnak*, a *Népszabadság* külső véleményrovatának, egy darabig írtam a 168 órába és a *Népszavába* is. Szegeden, a helyi lapokba még leginkább riportokat csináltam.

Később jöttek az internetes hírportálok, *HVG Online*, a *Hírszerző*, amelyeknek már heti rendszerességű, állandó politikai szakkomentátora voltam. És vagyok a mai napig... Gyakorlatilag főfoglalkozású "véleményiparos" lettem.

Mikor jártál utoljára a kollégiumban?

Hát, elég régen, 2006 júniusában. Akkor államvizsgázott a feleségem, aki szintén mórás és történész, én „csábítottam be” a kollégiumba. Söröztünk egyet Attilával, mert az első utam természetesen a büfébe vezetett. A 40. évfordulón sajnos nem tudtam ott lenni, de az ötven évesre mindenképp szeretnék elmenni.

Az biztos, hogy a Móra döntő hatást gyakorolt rám, a pályámra, arra, hogy milyen irányba fordultam később.

Gábor Viki

The Art of JOHN LENNON

John Lennon nevéről kétségtelenül mindenkinek a *The Beatles* nevű formáció és olyan dalok, mint a *Hey Jude*, a *Yesterday* vagy éppen az én személyes kedvencem, a *Strawberry Fields Forever* jut eszébe. Ellenben senki sem gondolná, hogy (kétségtelenül) a leghíresebb gombafej a képzőművészetek terén is jeleskedett. Erről bárki meggyőződhet, hála a REÖK-palotában január 28-án megnyílt *The Art of John Lennon* címet viselő kiállításnak, amely a zenész képzőművészi tehetségét hivatott feltárni.

A REÖK-ben helyet kapó tárlat Michel-Andreas Wahle német Beatles-rajongó magángyűjteménye. Némi internetes kutatás után kiderült számomra, hogy Lennon hamarabb fogott ceruzát a kezében, mint gitárt. A fiatal tehetség egy ideig a *Liverpool College of Art* tanulója volt, és csak az iskola otthagynak után habarodott bele igazán a hangjegyek világába. Habár a zene meghatározó volt életében, ezeket az alkotásokat elnézve festőként sem kellett volna szegyenkeznie.

Ahogy Lennont, a kiállítást sem nevezném hétköznapiinak. Aki esetleg nem lenne képben Beatlesék háza táján (amit kétlek), annak gyorsanpaló tanfolyamot kínál az első néhány fotó, a zenész 67/68-as

„firkái”, amelyeket az Apple Corps logójával ellátott papírokra skiccelt fel. Ugyan csak néhány vonalról van szó, de ez a néhány tollvonás asszociációk millióit engedi szabadjárá.

Azonban ha valakit nem igazán ejtne rabul a képzőművészet allegorikus világa, az nyugodt szívvel gyönyörködhet a platinalemezen visszatetsző tükörképében, vagy sokkolódhat milyen kép készült Lennon tragikus halála előtt pár órával.

És ha a beatzenész nem elégítette volna ki a vágyainkat, akkor egy terelemmel arrébb a 70-es években nagy port kavart *Bag One* sorozat pár litográfiája tartogat még néhány képi esztétikai orgazmust. Az alkotások Lennon és Yoko szerelmének egy-egy pillanatát elevenítik

meg őszinte, viszont semmiképp sem gyomorforgató stílusban.

Jó hír a Beatles-rajongóknak, hogy a csapattal jó viszonyt ápoló, nem is akármilyen művészek munkái is helyet kaptak a falakon, és rátesznek egy lapáttal az eddig bennünk kialakult Beatles-képre. Az ezerarcú kavalkádot Lennon relikviái és egy univerzumot nyitó kulcs zárja.

John Lennon garantálja a kellemes időtöltést, az átszellemülést és az egész napos Beatles-hallgatást. Csúpan egyetlen dolgot nem szabad elfelejteni: nem nézni, hanem látni és érezni kell.

The Art of John Lennon megtekinthető a 2012. január 28. és május 6. között a REÖK-palotában.

A diákjegy ára 800 Ft.

Leber Dina

Fotó: Lengyel Nóra

Február? Akkor Bölcsészbál!

Csinos ruhák, gyönyörű hajkornák, szép lányok és fess fiatalemberek... Idén is megrendezésre került a bölcsészhallgatók egyik kedvenc rendezvénye, a Bölcsészbál. A szervezés nehézségei nem nyomták rá a bélyegüket az estére: fantasztikus volt a hangulat.

Nem volt zökkenőmentes az idei szervezés. Tavaly a Tisza Hotel adott otthont ennek a rendezvénynek, de idén sajnálatos módon kiderült, hogy a hagyományosan a Bölcsészbál helyszínéül szolgáló szálloda – Szeged Megyei Jogú Város

Önkormányzatának tájékoztatása szerint – nem rendelkezik azokkal a biztonsági előírásokkal, amelyek megfelelnek a „zenés, táncos rendezvények működésének biztonságosabbá tételéről szóló Kormányrendelet” előírásainak.

Ennek következtében az önkormányzat nem engedélyezte a bál megtartását az eredeti helyszínen. Így pár napig még az időpont kétséges volt, a halasztás lehetősége is felmerült. A nagy érdeklődésre való tekintettel a Hallgatói Önkormányzat Testülete folytatta a bál szervezési munkáit, és

megtartotta az eredetileg kiírt időpontban, február 17-én. Az új helyszín a Szegedi Tudományegyetem Tanulmányi és Információs Központja lett, röviden a TIK, amit külön erre az estére díszítettek fel. Az elegáns környezet el tudta feleltetni velünk, hogy egy könyvtárban va-

diákok és tanáraik együtt ropták egészen a hajnali zárásig.

A bálozók a tánc mellett sok más programban is részt vehettek: bünbarlang várta a szerencsejátékok kedvelőit, egy karikaturista bárkit lerajzolt ingyen és bérmentve, vala-

mint lehetőség nyílt borkóstolásra is. A bálkirály és bálkirálynő megválasztása évek óta elmaradhatatlan része a bölcsészbálnak: idén a korona Horti Gábor és Széll Kata fejére került fel. A tombolasorsolást szintén nagy figyelemmel kísérte mindenki, ami nem

csoda. A főnyeremény két darab EFOTT páros hetijegy volt, ezen kívül más értékes ajándékokat is kisorsoltak a szerencsések között.

A bál végén a bölcsészhallgatók félkörben, összekapaszkodva énekelték az „Azért vannak a jó barátok...” című nótát, amivel megkoronázták az estét. Köszönjük a Hallgatói Önkormányzat Testületének a szervezést és a csodálatos estélyt!

Drazsouh Rita

2012.02.17. Bölcsészbál

Fotó: Pölhe Nikolett

PartyPonty.hu

gyunk, így a helyszínváltás nem okozott problémát.

A bálozni vágyók vehettek vacsora- és sétálójegyet is, előbbieket este hét órától várták a szervezők. A vacsora svédasztalos volt, a muzsikát erre az időre a Zeneművészeti Kar diákjai szolgáltatták. A sétálójegyesek este kilenc órától léphettek a parketre, a felhőtlen szórakozásért a VÁRKONYI TIBI ÉS A THE SWAY felelt, a zenekar pihenőiben pedig a bölcsészek (és a mórások ☺) kedvenc dje, Dzsí szolgáltatta a talpalávalót. A táncparkett soha nem volt üres,

Bienvenue en France

avagy hét hónapos lelkipalandom a sajttal, a borral és a baguette-tel

Levelek jönnek, Dina megy, két hónap a párizsi Disneylandben, öt hónap Bordeaux-ban Erasmus-szal. Talán így foglalhatnám össze egyetlen tömör mondatban, hogyan is töltöttem az elmúlt fél évet. Meg sem kell említenem, hogy egy francia szakos számára ez maga a Paradicsom. Hét hónapig csak sajt, bor, baguette és persze franciák! Földöntúli boldogság lett úrrá rajtam, és igyekeztem elhinni, hogy 2011-ben több napot töltök francia földön, mint Magyarországon.

De ennyi elég is. Nem áll szándékomban a kollégium színes társaságát a „kivel, hol, mikor, mit és miért csináltam”-mal traktálni. Ezek a sztorik vagy túl unalmasak, vagy túl sokkolóak lennének (hiszen franciákról és gátlástalan külföldiekről van szó), így úgy határoztam, hogy arról az oldalról közelítem meg a tejjel-mézzel folyó Kánaánt, amiről a leg-

többen hallgatnak. A szaftos pletykák helyett íme némi érzelmi fröccs egy ex-castmember és ex-erasmusos tollából.

Egy hét hónapnyi távollét tudata már jóval a kiutazás előtt érezteti hatását. A már említett boldogságosságon túljutva (ami amúgy is csak egy hétig tart, hála a papírmunkának és a határidőknek) az életed gazdagabb lesz egyfajta *carpe diem* létérzéssel. Semmi sem számít, bármit megtehetsz, mintha a napjaid meg lennének számlálva. Szerény személyem még „*To do list*”-et is készített a bevásárlólista mellé.

Természetesen ez az életszemlélet, ez a felszabadultság a kinti lét alatt csak fokozódik. Senki sem ismer, és amúgy is kit érdekel, ha bármi is történik, hét hónap múlva már hült helyem lesz. Ez a fajta időbeli determináltság lesz aztán az okozója a legcsúnyább buliknak, amikor bevásárló kocsiban tolnak haza, amikor

miniszoknyában a pulton állva kéred a sört, vagy esetleg amikor ufókat láatsz... És a lista igen hosszú és sokszínű.

Mindenki ódákat zeng az Erasmusos partikról (jogosan

persze), de megjegyzem, hogy egy nyári diákmunkásoktól hemzsező szállás sem kutya, a „meló után bedobunk egy sört” kezdetű kollégás izogató pedig általában hajnalokig tartó tivornyává fajul, amikor már fogalmad sincs hol vagy és ki fekszik melletted. Tény, hogy egy jól sikerült kolibuli is hasonló végeredményekkel zárul, azonban megesik olykor-olykor (főleg az első pár hónapban), hogy ez az eseménysor napi szinten megismétlődik, és hogy két berúgás között nem telik el tizenkét óra. Egy szó mint száz, az életed alvásra és ivásra redukálódik.

Miután elég időt úszol a gondtalan szabadságban, egy szép reggel felébredsz és csak a céltanságot érzed. Ekkor felteszed magadnak a nagy kérdést, hogy miért jöttél ki, ha csak iszol? Ergo szakítasz az alkohollal, és ezzel egy időben nyitasz a világ felé. Felfedezed a várost, utazgatsz, bejársz az órádra, elmész múzeumba, színházba, koncertre, fesztiválra, de főként megismeresz más népeket, kultúrákat, szokásokat, és a mindennapi életben használható kifejezéseket tanulsz tőlük. ☺

A szabadság új értelmet nyer ebben a fázisban. Már nem a zabolátlan éjszakai élet a szabadság szimbóluma, sokkal inkább a más és más országokból érkezett fiatalok harmonikus

Fotó: Léber Edina

együttélése. Rájössz, hogy egy hosszabb külföldi út sokkal több, mint a bulihegyek, valamiféle életiskola, ahol a tananyagot és a menetrendet te szabod ízlésed és józan megítélésed szerint. Ha pár szóban kellene jellemeznem, azt mondanám, interkulturális kaland,

szórakozás, és csak legvégső soron tanulmányi kiruccanás. Persze ez utóbbi is szerepet kap, de nem olyan mértékben, mint amennyire kedves tanáraink szeretnék.

Valóban egy nagy utazás (hogy egy ilyen klisével éljek), de nemcsak a szó elsődleges, hanem átvitt értelmében is. Két buli között időöd és lehetőséged nyílik arra, hogy végiggondold, honnan jöttél, hova tartasz és ki is vagy valójában. A felhőtlen, mámoros jókedv mellett olykor szembe kell nézned honvágygal (vagy annak hiányával), egyedülléttel, lelki válsággal és a depresszió különféle formáival szülő, testvérek és barátok nélkül. Néha akad egy-egy nap, amikor semmi kedved felkelni (a dolog szépsége az, hogy megteheted.) Napokat töltesz semmittevéssel, csak ülsz a szobádban, cigizel és bámulsz ki az ablakon. Bár látszólag időpocsékolás, mégis a javadra válik. Röpké lelki utazásod végére tisztába kerülsz magaddal,

Fotó: Léber Edina

lesznek céljaid, álmaid, és olyan tisztán látod a jövőd és a rád váró életet, mint még soha.

Minden szép és jó. Szép és jó mindaddig, míg haza nem érkezel, és a saját ágyadban ébredsz. Kinyitod a szemed, és semmi sem olyan, amilyen volt. Mintha az egészet csak álmodtad volna. Sehol a jól megszokott életritmusod, a megszeretett, színes emberkavalkád, a dédelgetett álmaid. Az, amit hosszú hónapokon keresztül alakígtattál egy szempillantás alatt szertefoszlott, és csak a rideg-hideg valóságot találsz a helyén. Úgy érzem, ez a legnehezebb rész. Vissza kell illeszkedned abba a társadalomba, társaságba, amit itt hagytál.

Ez azonban cseppet sem könnyű. A régi társaság már nem a régi, és te sem vagy már az. Kézenfekvővé válik a „visszamenni, és ott folytatni” ötlete, hisz bárhol könnyebb lenne, mint ahol most élsz. Nem meglepő, hogy ennek a jelenségnek már az

orvostudomány is talált egy frappánsan csengő nevet.

A betegség *poszterasmus-depresszió* névre hallgat, és rendkívül nagy népszerűségnek örvend (sajnos) a hazatért diákok körében. Szerencsére, ahogy sok más is, az idő ezt is orvosolja. Lassan meg-

szokod, hogy a hivatalos pénznem a forint, hogy a boltban a saját anyanyelveden szólnak hozzád, és hogy a bevett köszönési forma a „Szia!”. Megtanulsz újra „ithon élni”.

Élménybeszámolóm után talán sokkal egyértelműbb, miért is olyan nehéz az olyan kérdésekre válaszolni, mint a „Milyen volt?” vagy a „Hogy érezted magad?”. Valójában lehetetlenség elmondani, leírni mindazt, amit átéltem. Rengeteg ember, rengeteg élmény és persze megszámlálhatatlan emlék. Már szeretek itthon lenni, de nem telik el úgy nap, hogy ne reménykednék, hogy egyszer egy szép napon majd megint francia földön tengethetem napjaimat. Szerettem Franciaországot. Szerettem az utcáit, az illatát, szerettem az előnyeivel és hátrányaival együtt. Azt hiszem, erre mondják, hogy sírig tartó, lángoló, igazi szerelem.

Léber Edina

Kleopárta halála

Kígyóharapás vagy valami más?

„A bánatos Kleopátra királynő

Ki egy barlang mélyén

Kígyók ölelésében szállt sírba

Hirtelen

Bánatában azért, mit elvesztett

Antoniusért, kit szeretett.”

(John Gower: Confessio Amantis)

Élete

Kleopátra (teljes titulusa: VII. Kleopátra Thea Philopatör [istennő, ki apját/házát szereti]) 18 évesen foglalta el Egyiptom trónját. Egy ideig apja, XII. Ptolemaiosz, majd pedig fiatalabb testvérei, XIII. Ptolemaiosz és XIV. Ptolemaiosz és végül pedig fia, Caesarion társuralkodója volt. Szerelmi viszonyt folytatott Caesaral, majd meggyilkolása után jól alkalmazkodott a megváltozott viszonyokhoz, és feleségül ment Antoniushoz.

Halálának körülményei

Kr. e. 31. szeptember 2-án Octavianus és Antonius csapatai szembekeverültek egymással Actium partjainál, ahol a későbbi római császár vereséget mért ellenfelére. Az ütközetet követően Octavianus csapatai betörték Egyiptomba és Alexandria felé vették az irányt. Antonius csapatai Kr. e. 30. augusztus 12-én megfutamodtak. Ekkorra azonban Kleopátra már mindent elrendezett. A palot negyedben épített magának egy sírhelyet az egyik Ízisz-templom mellett. Kincseit a mauzóleumába szállíttatta, majd maga is odamene kült, mikor értesült arról, hogy Octavianus előtt megnyílt a városkapu. Itt eltorlaszoltatta az ajtókat, és néhány szolgálója kivételével senkit nem engedett be.

Kleopátra lépését Antonius úgy értelmezte, hogy öngyilkos akar lenni, ezért ő is a halál mellett döntött. Miután saját szolgálói nem akarták megölni, ő maga vetett véget életének. Kardjába dőlt, de nem halt meg azonnal, csupán súlyos sérülést szenvedett. Később Kleopátra karjaiban halt meg.

Nem sokkal ezután Octavianusnak sikerült elfogni az egyiptomi királynőt, és mindent megtett annak érdekében, hogy az ne kövessen el öngyilkosságot. Célja ugyanis az volt, hogy a királynőt elfogva, fogolyként, a diadalmenet élén szállítsa Rómába. Kleopátra ezt azonban nem engedhette meg ellenségének, s önkéntesül vetett véget életének.

Kígyó-e a kígyó? Avagy valami más?

Az általánosan elterjedt nézet szerint (mely Plutarkhosznak és Cassus Dionak köszönhető) Kleopátra elfogását követően kígyót csempészett szobájába, és halálra marattatta magát. Természetesen más elmélet is szárnyra kapott már saját korában is. Egyesek szerint bevett valamit, míg mások szerint mérgezett hajtüvel szúrta meg magát.

Halálát és annak körülményeit számos rejtély övezi, melyet a kutatók még ma sem tudtak megfejteni. Miért választja olyan valaki a kígyó ál-

tali halált, ki számos kivégzést nézett végig, hogy megtalálja számára a legmegfelelőbbet? Plutarkhosz a *Halottak társaságáról* című művében részletesen leírta, hogy Kleopátra miként nézte végig a halálra ítélt bűnözők haláltusáját. Keresve a választ arra, hogy mely mérgek milyen gyorsan és mekkora fájdalommal hatnak.

Egy kis kitérés: Ókorban használt mérgek

A korban igen elterjedt hallucinogén szer volt a nadragulya terméséből nyert anyag, mely magas atropin tartalmú. Az atropint a mai gyógyászatban is alkalmazzák (szemészet), de a kellemetlen mellékhatások (fibrilláció, homályos látás, egyensúlyvesztés, hallucinálás) miatt ma már más anyagok helyettesítik. Nagy dózisban károsíthatja az idegrendszert, növelheti a szív frekvenciáját.

A nadragulyán kívül szóba jöhet még a foltos bürök, amely a zellerfélék családjába tartozik. Hatóanyaga, a koiin bénítja az izmokat, így a légzőizmokat is, ami fulladásos halált okoz. A központi idegrendszerre nem hat, így a beteg csak a fulladás során fellépő oxigénhiány miatt ájulhat el. Ezenkívül kis mennyiségű kohidrin, γ -konicein, "N"-metilkoiin található a növényben, ezek mind kellemetlen szagú, mérgező vegyületek. E korban felhasználták már a bolondító beléndeket, ami szintén magas atropin, és szkopolamin

tartalmú, utóbbi is érzéki csalódást, bénulást okozhat.

Akkor miért választja mégis eme rendkívül fájdalmas — a szépségét eltorzító — haláltusát? (Kleopátra ugyanis rendkívül ügyelt a küllemére, ezért is nehéz elhinni, hogy ilyen halált választott volna magának.) Hiszen a kígyómarás már önmagában is félelmetes, a megmart egyén sokkos állapotba kerülhet. A leggyakoribb esetekben a megmart végtag megduzzad, és kisebb helyi szövetelhalás vagy kiterjedt lágyrészselhalás lép fel.

Van olyan elképzelés is, mely szerint Octavianus ölette meg Kleopátát, mert már kezdett kényelmetlenné válni számára. Kleopátra ugyanis igen jelentős és fontos információkkal rendelkezett.

Hogy valójában mi történhetett, nem tudjuk pontosan. Utolsó napjaiban egy Olümposz nevű tudósember volt segítségére, aki feljegyezte királynője végső napjait. Sajnálatos módon azonban, ez a rendkívül értékes forrás a történelem homályába

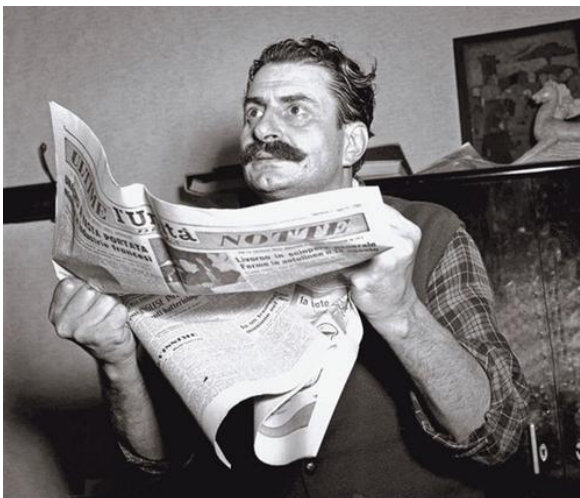
veszett. A már említett Cassus Dio azonban a következőképpen meséli el halálát:

„Pontosan senki nem tudja, hogy hogyan pusztult el; ugyanis csak kicsiny harapásokat/szúrásokat találtak a karján. Egyesek azt mondják, hogy egy korsóban vagy valamilyen virágokkal együtt egy áspiskígyót hoztak be neki, és azt tette magára...”

Tóth Edit

Immanuel Bell

Don Camillo – avagy a hanyatló európai civilizáció utolsó végóráiról

A minőség akkor is minőség, ha nem hirdetik keménytablás, csillogó-villogó könyvborítók vagy épületnyi óriásplakátok. Lehet, hogy ötven évet kell várni, míg az arra érdemes fordító rátalál egy értékes könyvre, melynek kiadása csak puhakötésben valósulhat meg, a kincs azonban ötven év múlva is kincs marad, s az értelmes olvasó puhakötésben is ráakad. Ahogyan száz év elteltével megint divat lett Gilbert Keith Chesterton, úgy éli reneszánszát Giovannino Guareschi.

A fenti úriemberekben ugyanis van egy közös dolog: a minőség. A minőség, melyet csak világnézetileg szilárd alapokon álló, de az abszurdot, groteszket, humort sem megvető emberek tudnak létrehozni.

Ha az abszurd könyvek szülőhelyét földrajzilag vizsgáljuk, bizony rá kell jönnünk, hogy csak és kizárólag

Európában vannak jelen. Annak is inkább keleti részén, pontosabban, a Kárpát-medencében. Itt ugyanis van valami kedves, álmos kisstílűség, melyet még a nyugati kultúra beszüremkedése sem tudott lerombolni. Ha a kedves olvasó egy lán-gosozó bódéra vagy egy 40 éves MÁV-kocsin vajás kenyeret majszoló emberre tekint, rögtön érzi, mire gondolok. Az egyszerű embernek ezt a világát fogta meg Hasek, Mrozek, Capek, Karinthy, Rejtő vagy Örkény is, de a filmművészetben sem maradt érintetlen (elég például Jirij Menzel *Hóvirágünnepére* gondolnunk).

Ez a kisstílűség kicsit átalakulva – a kis faluban élő emberek sajátos sorának bemutatásaként – Itáliában is megtalálható. Giovannino Guareschi a világ egyik legsikeresebb szerzője: több mint húszmillió eladott példány köthető a nevéhez, s több tucat nyelvre fordították le. E nagy siker okozói elsősorban a Don Camillo-történetek, melyekben egy kis falusi plébános az oltáron álló Krisztusszoborral beszélget. Nem akár-milyen témájuk van: a falu politikai vezetője, a kommunista Peppone

ugyanis valahogyan mindig borsot tör a község papjának orra alá.

A könyv szerzője élete során több újságnál is dolgozott. A faszizmus alatt elítélték, mert rosszat mondott Mussoliniról, a háború utáni években pedig ő volt annak a híres mondatnak a megfogalmazója, amelyet még ma is hangoztatnak Olaszországban: „Togliatti háromszor idióta szorozva hárommal”. Az 1948-as választások során pedig az ő tollából eredt „a szavazóhelyiség titkát csak Isten tudja, Sztálin nem” szlogen, illetve a „100 000 hadifogoly nem tért vissza Oroszországból. Anyu, szavazz ez ellen, értem is!” mondat. Élete végén hatalmas megtiszteltetésben részesült: XXIII. János pápa, aki Guareschit jó katolikusnak tartotta, arra kérte, hogy segítsen az új katekizmus kidolgozásában. Az író a felkérést visszautasította, mondván, hogy nem méltó ekkora feladatra. Halála után a Savoyai-házból származó II. Umberto a „Grande Ufficiale della Corona d'Italia” kiüntetésben részesítette.

Ahogyan ma gyűjteményes kötetekben adják ki a legzseniálisabb írók életművét, úgy kellene kiadni Guareschi minden Don Camillo-történetét magyarul. Sajnos, ez eddig csak részben valósult meg.

Mikeš Abemi

Megiszunk egy leot a kukszillóban?

Az elmúlt hetekben arra kértünk Titeket, hogy írájatok össze szá-munkra azokat a szavakat, ame-lyekkel itt a koliban találkoztatok először. Ahányan vagyunk, annyi felől érkezünk ide, s – ki gondolná – annyiféle szót is hozunk ma-gunkkal. Reméltük, hogy elég ér-dekesnek fogjátok tartani a témát ahhoz, hogy eredményes legyen a gyűjtésünk, de azt nem gondoltuk, hogy olyan sok szót írtok össze ne-künk, hogy szelektálnunk kell.

Így viszont kénytelenek voltunk vá-logatni. Különböző szempontok alapján csoportba soroltuk a szava-kat, amelyek közül most Veletek is megosztunk egy cikkre valót, a tel-jesség és a tudományosság igénye nélkül. Jó szórakozást hozzá!

A legtöbb kifejezésünk a gasztronó-mia területéről gyűlt össze. Íme a lis-tánk, ábécérendben a könnyebb el-igazodás érdekében:

barátfüle: lekváros papucs: derelye
bodag, *furkó*: olyan sütemény, ami nem kelt meg rendesen, vagy kevés benne a sütőpor és nem jött fel sütéskor
bögyörő: nudli
haluska: gyúrott tészta
hecsedli: csipkebogyó lekvár
kalács: süti vagy tészta értelemben
kapusznika: dinsztelt káposzta kelt tésztában
keszőce: habaratlan gyümölcsleves
máskos: masszázs, kissé vizes, raga-csos tészta (de pozitív értelemben)
nanuk: jégkrém
pampuska: farsangi fánk
prósza: lángos
pulutyka: kelkáposzta-főzelék
slag: tejszínhab

slambuc: bográcsos étel

smarni: császármorzsa

stoki: nokedli

svártli: disznósajt

sárma: töltött káposzta

tikmony: tojás

tócsni, *lapcsánka*, *macok*, *medve-*

talp: krumplis, hagymás palacsinta-szerű étel

tvarozsnika: túrós lepény

Érdekes, hogy néhány szót milyen sokan említettetek. Úgy tűnik, a kollégisták fele ismeri őket, míg a másikat nem. Ilyen a *cimet* (fahéj), a *dücskő* (farönk), a *furik* (talicska), a *gyikics/gyíkics* (bicska), a *gyösz* (szösz) és a *sparhelt* (fatüzelésű tűzhely) szavunk. Mindközül a legtöbbet említett a *csetres* szó volt, amely

jelentése mosatlan edény.

Egy-két olyan szó is előkerült, amelyre több kifejezést is használunk. A napraforgómag például *makuka* vagy *rice* néven is ismert. Az edényt hívhatjuk *csibriknek* s *ibriknek* is. A *pacuha* vagy *rangasz* ember az, aki rendetlenül van felöltözve.

Többjelentésű szavak is akadnak, mint például a *kotu*, amely sárként és madártoll tokjaként is előfordult vagy a *pulya*, amelyet gyerek és fiú jelentésben is használnak.

Az egyetemista szíveket – és nem csak a szíveket – melegengető kifejezések, természetesen az alkohollal hozhatók kapcsolatba. Ki mer pálinka helyett *alamáziát* vagy *papramorgót*, VBK helyett *limbót*, netán *leot* kérni a *kukszillóban*, azaz a füstös kiskocsmában?

Végül a „legek”, azaz a Móra Nyúz kedvencei következnek.

Szerintünk a legviccesebb szó, jelentéséből adódóan a *tuptat*, azaz „a másik ember fejét a víz alá nyomni”. Legaranyosabb az, hogy a kapucni szavunkat ennyiféleképpen képesek vagyunk becézni: *tutyi*, *fityu*, *süsü* és *lityak* az, amit hidegebb napokon a fejünkre húzhatunk.

A legeredetibb szó, a *Bermuda-sütő*, ami a melegszendvicssütőnek felel meg. A legkülönlegesebb, legköltőibb kifejezés a *ködevés*, azaz

köntörfalazás vagy sokat beszélni, keveset mondani.

Reméljük, Ti is érdekesnek találtátok ezt a kis válogatást. Aki esetleg látni szeretné az összes összegyűlt kifejezést, annak arra is lesz lehetősége az Öntevékeny Csoportok Éjszakáján!

Heltai Sára

Édességbirodalom

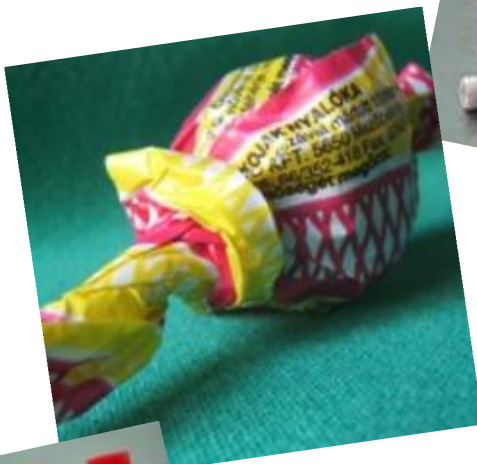
Egy kis Kojak nyalókát? Netán Limo pezsgőport? Vagy éppen Donald rágót? Levezetéképpen pedig egy pár virágos nyalókát? Valljuk be őszintén: a menü nagyon töménynek hangzik. Akinek azonban a lista láttán megjött a kedve némi retró nyalánksághoz, annak jószívvel tudom ajánlani a Retrovat második állomását, amikor is, az édességek birodalmába kalauzollak Benneteket.

Kojak nyalóka

Korosztályunknak talán már nem mond sokat az egykori közkedvelt amerikai krimisorozat, a *Kojak*. Igaz is, napjaink nyomozós-rendőrös szériái mondhatni, kiszorították a mezőnyből, azonban az előző generáció sok-sok tagja szívesen kapcsolta be a tv-t, hogy a világhírű kopasz rendőrhadnagy kalandjain kapcsolódjon ki. A new yorki zsaru talán nem is penge eszéről vagy számtalan megoldott ügyéről híressült el, hanem a munkáját kísérő szokásáról, az állandó

nyalókázásról. Kedvelt szenvedélye nyomán terjedt el a Kojak nyalókaörület, pedig az édesség milyensége igencsak megkérdőjelezhető volt. Nálunk, Magyarországon is rengeteg

gyerek ízlelgette a „*vanília ízű, kakaós bevonómasszába mártott töltetlen keménycukorkát*”, ahogy a korábban is már említett retró könyv szerzője, Poós Zoltán fogalmaz. Kicsik és nagyok egyaránt rajongtak a bizarre édességért, és nem rettentette el őket még az a legenda sem, hogy számtalan lurkó a nyalókának „köszönhetően” vesztette el egy-egy tejfogát. A fogacskák ugyanis könnyedén beleragadhattak a kőkemény masszába,

elhagyva így kis gazdájukat.

Limo pezsgőpor

Gyümölcsös rettenet. Beszíneződött száj. Könyékig ra-

gadás. Ez a három jelző lett a kedvencem, mikor barátaimat kérdezgettem a pezsgőporról. Annak ellenére, hogy a Limo is a retró édességek közé sorolandó, állíthatom, hogy ez

még a mi gyerekkorunkban is fel-felbukkant. Ha nem is kísért végig minket, ahogyan a szüleink korosztályát tette, mégis legtöbbünk még ma is emlékszik a tasakos vagy a későbbi műanyag palackban forgalmazott pezsgőporra. Emlékezhetünk még a különböző ízeire is, mint a

citrom, a narancs és a meggy, amelyek ízüktől függően színezték szánkat világos vagy sötétebb sárgára, esetleg pirosra. A megkérdezettek egyöntetűen állították azt is, hogy egyikük sem rendeltetészerűen fogyasztotta ezt a finomságot. Igazat kell adjak nekik, mert nekem sem rémlik egyetlen alkalom sem, mikor vízben feloldva ittam volna meg a jó öreg Limót. Helyette annál többször szórtuk és öntöttük a szánkba eleinte a kis zacskóból, majd a műanyag üvegcséből a port, összepiszkítva magunkat, na meg a ruhánkat. Anyukáink öröme a mosógép csodákat tett az „összelimózott” holmijainkkal, minket azonban az

sem érdekelt volna, ha örökre megmarad a nyoma egy-egy „Limopartinak”, ugyanis a világért sem mondtunk volna le efféle szenvedélyünkről.

Donald rágó

A retró rágógumik szekciójából több elhíresült darabot is kiemelhetünk: elég, ha visszagondolunk a hosszú, csík formában kapható színes gömb-rágókra, az autós képecskékkel megbolondított Turbóra vagy a Disney mesehősöket népszerűsítő Donald rágóra. Ez utolsót emelném ki a sorból, amely véleményem szerint a különböző rajzfilmfigurás „rágcsák” egész lavináját indította el. Határozottan emlékszem a matricagyűjtőfüzetekkel kombinált Barbie-s, Oroszlánkirályos és Tapsi Hapsis rágókra, ahol a kis képek többet értek számunkra, mint maga az édesség. Ment is a csereberélés az iskolában, így a tízórai- vagy az uzsonnaszünetben gyakran maradtunk éhesek, mert inkább a kincseink fitogtatásával töltöttük el a drága időt. Visszatérve a Donald rágóra, többen biztosan

könnyedén képesek felidézni Mickey egér, Plútó kutya vagy éppen Donald kacsa kalandjait, amelyek képregényszerűen elevenedtek meg a csomagolásba rejtett pár centis papírfecniken. A rágós nyaláncság íze már nehezebben idézhető fel. Többen a szintén közkedvelt cigirágóhoz hasonlítják, azonban a megkérdezettek nagy része nem is emlékszik különösebben bármilyen egyedülálló íz-kombinációra.

Virágos nyalóka

A sort egy másik nyalókával, az inkább lányok körében népszerűbb virágos nyalókával zárnam, mintegy keretet adva az „Édességbirodalom”-ban tett utazásnak. A színes, ám kicsit amorf virágokat ábrázoló finomságot átlátszó celofáncsomagolás borította, ami hajlamos volt beleragadni, „beleépülni” a cukros mázba. Ilyenkor csak nagy erőfeszítés árán tudtuk lekapargatni, vagy ha nem boldogultunk vele, csalódottan váltunk meg tőle, és rimádkodtunk egy újabbért. A vidám nyalóka egykori kedvelőinek jó hír az, hogy a Móra Koltól nem is olyan messze, a CBA-ban kapható az édesség, ráadásul nagyon jutányos áron. Aki pedig már elfelejtette, vagy netán még nem is kóstolta a citrom vagy egyéb trópusi gyümölcs ízesítésű „fogrongálót”, az mindenképpen

szerezzen be egyet! Vagy rögtön többet is!

Következő alkalommal a retró használati tárgyak közé invitállak Benneteket, hogy felidézhesünk egy-egy gyöngyszemet, amire minden bizonnyal emlékszünk. Legközelebb tehát egy képzeletbeli padláson nézünk szét, keresgélünk és találunk is igazi kincseket, és fedezzük fel újra magunknak, korosztályunknak vagy éppen a mai világnak néhány érdekességet a retró korszakából.

Angel Nóra

Lecsúsztal az Erasmusról? Legyél „bébiszittyó”!

Mindig elfelejtetd a külföldi ösztöndíj jelentkezési határidejét? Rosszul sikerült a féléved tanulmányi szempontból? Nem elég a spórolt pénzed, hogy külföldön tölts pár hónapot? Mi lenne, ha csak nyárra utaznál egy másik országba? Szeretnél dolgozni is? Új embereket megismerni, világot járni? „Kötelező” tanulási köttötségek nélkül?

Menj el au pairnek!

Mit is jelent ez? Franciául au pair, angolul babysitter, németül Opermädchen. Fiatal felnőttek, akik külföldön egy családnál laknak és a gyerkőcre, gyerekekre vigyáznak.

Ez első hallásra talán kevésbé tűnik izgalmasnak, főleg a fiúknak, de...

Magam sosem gondoltam volna, hogy egy fiúnak ez a fajta melő izgalmas lehet, amíg nyáron az ausztriai vendéglátó családomnál meg nem ismerkedtem a 22 éves Allannel, aki Brazíliából érkezett. Bár ő eredendően angolul beszélt a fogadóival, de már a német nyelv is nagyon jól ment neki, így sok mindent megtudtam róla.

A családnál – ahol egy négy éves kislányra vigyázott –, a szülők elváltak, így fontos volt a fogadó anyuka

számára, hogy egy „férfi” is legyen a háznál – mesélték.

Allan mindig szeretett volna megismerkedni Európával, és mivel zenészeknek tanult, különösen érdekelték a bécsi klasszikusok. „Babázott” otthon, és emellett bejárt az egyetemre, megismerkedett egy csomó emberrel, megtanult németül és mindezért még fizetést is kapott. Beutazta

Ausztriát, és a szabadidejében azt csinálhatott, amit akart.

Persze azért ez az élet sem olyan egyszerű. Egy-egy családdal sokáig kell levelezni, több mindenre kell figyelni, főleg lányként. Például, ha az „apukajelölt” megkérdezi, hogy szetsz-e neccharisnyában vigyázni a gyerekekre, vagy esetleg rögtön előrukkol azzal, hogy megmosnád-e a hátát alkalomadtán (ezeket saját

tapasztalatok alapján írom ☺), akkor keress inkább más családot! Az is gyakori, hogy a családok kérnek tőled előre pénzt, ennek sem kell bedőlni, ez olyan, mint bármely más külföldi melónál. Ha előre fizetsz, nagy valószínűséggel a pénzed soha nem fogod viszontlátni.

Egy jó tipp: kérj a beszélgetések során képet a gyerekekről és a szülőkről is, kérdezz rá mindenre, inkább korábban derüljenek ki dolgok, mint amikor már ott vagy. Ha volt már a családnál előtted is gyerekcsősz, kérd el a nevét, címét és vedd fel a kapcsolatot vele (remélhetőleg van legalább egy közös nyelv, amit beszéltek)! Az én elődöm, mikor Grazba utaztam, még meg is látogatott utána, és azóta is e-mailezünk.

Vannak nyári au pairek, és vannak, akik egy félévre vagy egy évre, de akár tovább is maradnak. Ez tőled is függ és a családtól is, no meg főképp a gyerekektől.

Sok családnál befizetnek téged egy nyelvtanfolyamra és egy babysitter-képzőre. Szerintem, mindkettő hasznos. Visznek kirándulni magukkal, persze haza is jöhetsz látogatóba...

(Ez értelemszerűen távolságfüggő.)
A nagy városokban vannak au pair

találkozókat, ahol adhattok egymásnak tanácsokat is, és csinálhattok együtt görbe estéket, vagy csak ellátogathattok egymáshoz, kinek mire van szüksége.

Akik nem bíznak az ingyenes netes „kapcsolat” keresésben, azoknak sem kell elszomorodniuk, mert sok közvetítő cég van, és legtöbbjük interneten is elérhető. Itt is ajánlom azokat, akiknek nem kell előre fizetni, hanem az első fizetéséből levonják a közvetítési díjat, ha már a családnál vagy, és dolgozol.

Nekem kifejezetten jó volt, hogy nem fél év távlatában próbáltam ki először a külhon szépségeit. Németországi és ausztriai tapasztalataim alapján mindenkinek csak ajánlani tudom ezt a fajta világlátást, mert mindenképpen egy nagy kaland, még ha nem is Erasmus.

Érdeklődőknek pár honlapcím:

<http://www.liliput.ch/>

<http://www.aupair-world.net/>

<http://www.findaupair.com/>

Csizmadia Csilla

Szemekbe zárt titkok

A Móra Koli Kék terme mindig ad valamit, amikor nyitott ajtóval vár bennünket. Beszédtemát, kultúrát, szórakozást vagy egyszerűen egy hihetetlen filmélményt. Aki február 8-án lent volt megnézni a Szemekbe zárt titkokat, biztosan nem fogja egyhamar elfelejteni azt az estét.

A nyugdíjas éveiben járó törvényszéki szakember, Benjamín Esposito (Ricardo Darín) könyvet készül írni egy esetről, mely immáron húsz éve kísérti. Egy fiatal lányt brutálisan megerőszakoltak és meggyilkoltak a '70-es években. A tettes ugyan idővel előkerült, csupán rövid látogatást tett a börtönben, ahonnan spicliskedésért cserébe hamarosan szabadlábba távozhatott. Az ügy azóta sem

hagyta nyugodni sem a nyomozót, sem pedig az áldozat férjét, Ricardo Moralest (Pablo Rago).

Bár a Morales-ügy adja a film gerincét, a jelen és a múlt eseményeit folyamatosan váltogató cselekmény középpontjában a szerelem áll: Esposito csodálja Morales felesége halála után is végsőkéig kitartó szerelmét, miközben beleszeret bájos,

fiatal főnöknőjébe, Irene-be (Solead Villamil). A büntény eseményeivel párhuzamosan látjuk átalakulni kettejük között a plátói szerelmet szövetséggé, hogy egy életre szóló barátság váljon belőle. Nincsenek magasztos, vakmerő tettek vagy romantikától csöpögő szerelmi jelenetek, csak valódi emberi érzelmek: néma vágyakozás, bizonytalanság és kitartó szerelem.

Juan José Campanella filmje a filmkritikusokat is meggyőzte: 2010-ben elnyerte a legjobb külföldi filmért járó Oscar-díjat. Nagyon sok szeretettel ajánlom mindenkinek! ☺

Forrás: www.filmteker.hu

Vraszoul Rita

A szakkollégiummá válásról

A 2012. március 20-i közgyűlésen a Móra kollégisták egyhangúlag igent mondtak szakkollégiummá válásunk szándékára. Pályázatunk még ebben a félévben az egyetemi szenátus elé kerül, ebből a pályázati szövegből közlünk részleteket az alábbiakban.

Szakmai preferenciák, felkészítés a felelős értelmiségi létmódra

A Móra Ferenc Kollégium több mint négy évtizedes fennállása óta nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a kollégistáknak szellemi otthonul is szolgáljon, hogy feltételeket és lehetőségeket teremtsen az itt lakók szakmai továbbfejlődéséhez, sokoldalú képzéséhez, a nemzeti és az egyetemes kultúra és tudomány értékeinek közvetítéséhez. Az egyetemi oktatást kiegészítő, nem ritkán azokon túlmutató előadássorozatok, kurzusok, alternatív oktatási formák szervezésével és bevezetésével a hallgatók szakmai kibontakozását, a leendő hivatásra való minőségi felkészítést kívánja elősegíteni. A Móra Kollégium olyan felelős értelmiségi magatartásminták kialakítását ösztönzi, amely a tudomány és a kultúra mindenkori értékeire való nyitottságot, a megújulásra mindig kész tudást, az innováció képességét, a folyamatos önképzést feltételezi. A kollégium azt az értelmiségi hozzáállást preferálja, mely a társadalom, a szűkebb

és tágabb közösség érdekeit szem előtt tartja, azok problémáira érzékeny, megoldásukban érdekelt és aktívan közreműködő. Olyan szemléletmód felmutatására törekszik, amely a társadalmi jelenségek mögötti, a történelmi gyökerekig ható értelmezést, a kritikus hozzáállást tartja érvényesnek.

A szakkollégiummá válás előkészületei

A Móra Kollégiumban az utóbbi években több alkalommal megfogalmazódott a szakkollégiummá válás gondolata, s bár úgy ítéltük meg, hogy kondícióink erre adottak, a felsőoktatás folyamatos reformjai miatt ez irányú terveinket későbbre halasztottuk.

2010-től hallgatói és kollégium vezetői kezdeményezésre a kollégium szakmai programjait koncentráltabb, szervezettebb formában hirdettük meg, új oktatási formákat vezettünk be, s ezzel tulajdonképpen elkezdődött a szakkollégiummá alakulás előkészítése. Megerősítettük, tovább fejlesztettük kapcsolatainkat az egyetemi tansejtekkel, több hallgatói szakmai szervezettel.

Szakkollégiummá alakulásunkat nagymértékben motiválja, hogy az elmúlt évtizedek során a Móra Kol-

légiumban legalább két alkalommal működött akkreditált, önálló szervezeti szabályzattal rendelkező szakkollégium, de végeredményben teljes fennállása alatt olyan magas szintű szakmai és kulturális tevékenységet valósított meg, mely a szakkollégiumszerű működés alapismérvait magában hordozta.

A létrehozandó tehetség-gondozó szakkollégium jellege, prioritásai

A Móra Kollégium közösségét elsősorban a Bölcsészettudományi Kar és a Természettudományi és Informatikai Kar, kisebb részben az Állam- és Jogtudományi Kar illetve a Gazdaságtudományi Kar hallgatói alkotják.

A különböző tudományterületeken érdekelt hallgatók elvárásainak megfelelően a Móra Ferenc Szakkollégium három alkalommal – társadalomtudományi, természettudományi, pedagógusképző – kíván működni.

Hallgatói igény, hogy a különböző tudományterületeken átívelő kurzusok, melyek közvetítők lehetnek nem csak a természettudomány különböző ágai között, de a társadalomtudományok és a természettudományok között is, prioritást

élvezzenek a szakkollégiumi rendszerben. A feszített tantervek mellett és főleg a BSC-képzés keretein belül erre a formára az egyetemi oktatásban kevés lehetőség nyílik, ezért az interdiszciplináris kurzusok hiánypótlóak lennének.

Kiemelten fontos szerepet játszhatnak azok a kurzusok, szakszemináriumok, melyek egy-egy tudományterület legújabb eredményeit állítják középpontba. A felsőbb éves szakkollégisták tutoriális rendszerben önálló kutatómunkát végeznének, mely kapcsolódhatna TDK-s munkájukhoz, szakdolgozatukhoz is.

Az új felsőoktatási reform szándékai és a mind hangsúlyosabban megjelenő társadalmi elvárások azt a reményünket erősítik, hogy a pedagógusképzés a jövőben visszanyerheti régi presztízsét. Ezért is lenne különösen indokolt egy olyan tehetséggondozó műhely létrehozását, amely művelt, tájékozott, nyitott szemléletű, a legkorszerűbb ismeretekkel felvértezett tanárok képzését segíti elő. Az elmúlt években az Egyetemi Életvezetési Tanácsadó Központtal szoros kapcsolatot alakítottunk ki, melynek fontos műhelyévé vált a Móra Kollégium. A Központtal konfliktuskezelő, életvezetési és tanulás-módszertani tréningeket indítottunk, melynek tapasztalatait fel-

használhatjuk a pedagógusképző szakkollégium munkájában is.

A Móra Kollégium rendkívül gazdag, egyetem- és városszerte is elismert kulturális és közösségi programkínálattal rendelkezik, melyek szervezéséből a hallgatók maximálisan kivehetik részüket. Mindhárom alkollégium tagjainak kiváló gyakorlóterepet jelent, hogy közösségi és kulturális programszervezésben, filmklubok összeállításában, öntevékeny csoportok alakításában és vezetésében olyan tapasztalatokra tehetnek szert, melyeket későbbi pályájuk során is kamatoztathatnak.

A szakmai program szintjei

Elsőévesek:

Félévente legalább 4 alapozó kurzus, előadás indul, szemeszterenként egy teljesítése kötelező.

Másodévesek, harmadévesek:

Kurzusok, szakszemináriumok, pedagógiai, pszichológiai tréningek, nyelvtanfolyamok.

Negyedévesek, ötödévesek; MA elsőévesek, másodévesek:

Kurzusok, szakszemináriumok, nyelvtanfolyamok, tutoriális képzés, pedagógiai, pszichológiai tréningek, programszervezési gyakorlatok, önálló kutatómunka (TDK, konferenciák, stb.).

A kurzusok hirdetésénél maximálisan figyelembe vennénk a hallgatók igényeit.

A megvalósíthatóság ütemezése

A szakkollégium kiépítését **felmenő rendszerben** valósítanánk meg. A **2012/13-as és a 2013/14-es** tanévben a kollégium alakuló szakkollégiumként működne, megőrizve a hagyományos struktúrát, **felmenő rendszer** szerint építve. A **2012/13-as tanévben** az elsőévesek kollégiumi felvétele a hagyományos felvételi része lenne, tőlük egy motivációs levelet kérnénk, melyben feltüntethetik szakmai érdeklődési körüket, eddigi eredményeiket, kifejthetik a szakkollégiummal kapcsolatos elvárásait. **Ebben a tanévben a szakkollégiumi kurzusok felvétele csak az elsőéves hallgatók számára lenne kötelező.**

Természetesen a felsőévesek is részt vehetnek a szakkollégium munkájában, melyet a következő tanévre szóló kollégiumi felvételnél figyelembe vennénk, honorálnánk. A **2013/14-es** tanévtől már két évfolyamon zajlana szakkollégiumi képzés. A másodéveseknél a hallgatók igényei szerint szakmai szemináriumokat, kurzusokat, tréningeket szerveznénk. A **2014/15-ös** tanévtől a kollégium teljes értékű szakkollégiumként működne, azaz a kollégium minden hallgatójának teljesíteni kellene a szakkollégium szervezeti és működési szabályzatában lefektetett szakmai kritériumokat.

Erdélyi Ágnes
igazgató

Alternatív Teremtéselmélet

ATE, avagy mi az az ATEizmus?

A teremtésről már nagyon sok elmélet létezik, rengeteg vallás és még annál is több könyv keletkezett különbözőféle leírásokkal. Mindenkinek el kell döntenie előbb vagy utóbb, hogy melyikben hisz. Választanunk kell a megannyi irányzat közül. A baj csak az, hogy az összes közül csak egyetlen egy a teljesen megalapozott, tényekkel alátámasztott, alibivel és biztosítással rendelkező, valódi teremtéselmélet. Mégpedig ez:

Réges-régen, amikor még az idő is csak 22-es cipőt hordott, száműztek valakit valahonnan. Ez egy igen fontos esemény a teremtésünket tekintve.

Egyesek közülünk azt gondolják, léteznek más dimenziók is. Ők nem tudják, de igazuk van.

Az Universum (p)-A-plan PR osztályán Aród 25-én nyugalmaztak egy főkönyvelőt, akit Sámán Doki leplezett le. A neve Datsli F. Sithapp Ens IceG-DollaH Verdad Desnuda-Qqriq. Bűne nem volt más, mint túlzott álmodozás egy másik dimenzióról. Elképzelte azt, hogy most elő-

ször ő irányít. Ez volt náluk a tiltott gyümölcs. Qqriq-t dimenzión kívülre zárták, távol minden létezőtől. Egy teljesen üres, lakatlan, kietlen, élettelen, unalmas helyen lebegett, ahol tényleg nem volt semmi.

Itt kicsit/hihetetlenül unatkozott. Sokat malmozott, pasziánszozott és néha saját magával barkochbázott, olykor-olykor pedig szellentett. Egyszer hirtelen ötlettől vezérelve meggyújtotta az egyik produktumát, mire

Létrehozta az Univerzumot. Azért nem az Universum (p)-B-plan-t, mert az Universum szó minden dimenzió minden quadránsában jogvédett volt.

Megjelentek különböző gázok, olyanok, amelyek feltétlenül szükségessé ahhoz, hogy egy univerzum univerzumnak érezze magát. Nem volt hiány hidrogénből, butánból és oxigénből. Ezeket aztán még összeütöztette, mintha biliárdozott volna. S

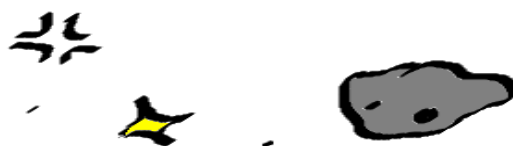
voilà, megszülettek a kihagyhatatlan vegyületkompozíciók. A biliárd után gazdagabbak letünk a nélkülözhetetlen H_2O -val, H_2SO_4 -gyel, $C_6H_{12}O_6$ -tal,

az alumínium-acetáttal, foszfor-pentafluoriddal meg még jó pár lényegében kimondhatatlan nevű vegyülettel.

Hatalmától elszállva elkezdett mindenfélét teremteni. Persze hóbortos lényéből kiindulva teljesen fölösleges dolgokkal kezdte. (Ha megkérdejeznéd hasznavehetetlenségüket, segítek beismerni az igazamat.)

az hatalmasat robbant. Meglepte, mekkorát. Ez volt az ősdurranás, amelyet később tévesen ősröbbanásnak fordítottak. A frankó robbanás nyomán gigászi galaxisok, nem-hiszedelmekkora naprendszerek, csodásan csillogó csillagképek, üszkös, nagy üstökösök és menő meteorok jöttek létre egyik pillanatról a másikra.

Teremtési sorrendben a TOP 20+1:

1. balkezes krumplihámozó
2. ketchup
3. ádámcsutka
4. üres, dedikált, lila pillangós cigarettadoboz
5. mandzsetta
6. stoptábla vihar után
7. csipkés, kék bugyi
8. bólogató kertitörpe a Lidl-ből
9. Északi-sark
10. SP mamuszban
11. fodrásmúzeum
12. tyúk és tojás
13. zacskós leves
14. minden, ami műanyag
15. Stonehenge
16. valóságshow
17. hitelkártya igénylő formanyomtatvány
18. önjáró, USB-s, asztali fűnyíró
19. Star Trek-es köntös
20. Bear Grylls túlélőkészlet vizelet nélkül
- 20+1. otthoni végbéltükrözés szetoszkóppal

S amint ezeket Qqriq megteremtette, feltűnt neki, hogy elkezdtek tőle távolodni, ezért létrehozta a tömegvonzást és becenevet is adott neki. Gravitációcska. De észrevette, hogy mindegyik izé körülötte kering. Eszébe jutott egy remek ötlet: el kellene őket helyezni valahová, és ha véletlen szüksége lesz valamelyikre, csak ott terem, fogja és már használhatja is. Amire szüksége van, az egy hiper-szuper-ultra-mega-giga-über-

ober-extra nagy SPÁJZ (Sejtelmesen Poros Általános Jóság Zóna).

Mindeközben piszkálni kezdte orrát a sok összegyűlt por is, így egy helyre terelte őket. Aztán váratlanul elkapta a gonosz alkotási vágy. Őt nem homlokon csókolta a Múza, hanem tarkóközépen vágta egy alumínium lökhárítóval. A por és kőtörmelékéből gömb alakot kezdett formázni. Markában jól összegyurmázta. A nyomás miatt felmelegedtek, izzani kezdtek és végül megolvadtak. Majd lehűlt az egész keverék, H₂O meg valami levegőféle keletkezett rajta, és a golyóbis lassan elgazosodott, mint egy igénytelen gyár parkolója. A neve Föld lett, amely Qqriq nyelvén ezt jelenti: mindenféle vacak gyűjtőhelye egy törpecsillag körül forogva rettentő sok növényvel meg vízzel. Enyherőlködés után le is pakolta ide a Top 20 plusz 1-et.

Körülbelül hat nap múlva magányosság lépett fel nála. Így saját maga béna mintájára barátságos sziklaszörnyet formált egy közeli hegyoldalból. Ő a Michelangelo becenevet kapta. Neki kiadta, hogy faragjon értelmes lényeket. A legsikeresebb projekt az EMBER nevet viselte. (EMBER = Egy Mindent Belátó Egyén Rögeszmékkel.) Két típusát véglegesítették hosszas, izzadt hónaljiszagú, délutáni meetingek után. A Felelőtlen És Rendszeresen Figyelmetlen Iszákos-t és a Néha

Örjögő-t. Őket életre keltették, megkapták a teljes kezdőcsomagot, beszéddel, légzéssel, ürítéssel, adóbevallással meg mindennel, majd szaporodni kezdtek egy elszeparált zöldséges kertben. Túlszaporodásuk miatt birtokba vehettek további területeket is. Emiatt később altípusok is megjelentek.

Fontos momentum, hogy életben maradásukban nagy szerepet játszott a tűz. Ezt először villámoktól, majd faágak összedörzsölésével, kövek egymáshoz ütésével, jóval később pedig Zippo öngyújtóval szerezték meg.

A kifaragott, de élıhetőségi lehetőséget sosem kapott értelmeslényprojektek közül párat ma fellelhetünk múzeumokban, például a Mózes vagy Dávid fantázianeveket viselő példányokat. Az első és egyben legkezdetlegesebb fejforma-kivitelezések pedig a Húsvét-szigeten látogathatóak.

Qqriq így már nem unatkozott, s hogy néhanapján unalomból manipulálhassa az emberek életét, létrehozta az érzést. De mivel lusta volt saját maga erőlködni változatos érzések létrehozatalával, teremtett egy jó és egy rossz érzés generátort. Őket az otthoni két rivális szívmengető-galiba gyártóról nevezte el. Az Angyal Zrt-ről és az Ördög Kft-ről. (Folyt. köv.)

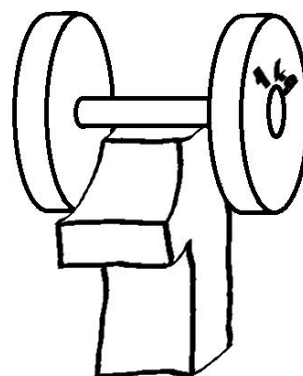
Harbani György

Kedves Olvasók!

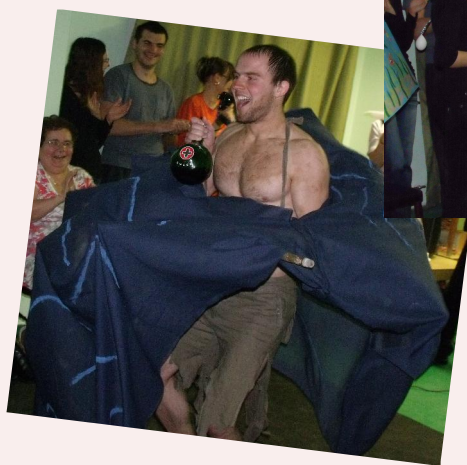
Íme, néhány képrejtvény szórakoztatásul, hogy sérülésmentesen törhessétek a fejeteket.

Az előző szám megfejtései:

1. Árkád 2. kapor 3. műfordító 4. villámcsapás 5. lóhalál(l)ában

Harold Jones

Móra Nyúz — a Móra Ferenc Kollégium lapja. Megjelenik 120 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Főszerkesztő: Salamon Teodóra

Tördelőszerkesztő: Salamon Teodóra

Olvasószerkesztő: Kondacs Gergely, Sörös Borbála

Korrektúra: Salamon Teodóra

Szerzők: Bruszel Bella, Csík Réka, Csizmadi Csilla, Erdélyi Ágnes, Gódor Nikoletta, Hadzsy János, Harkai György, Hegedüs István, Heltai Sára, Léber Edina, Lengyel Nóra, Mikes Noémi, Szabados Gabriella, Tóth Edit, Veres Patrik, Vrazsovits Rita

Borítóterv: Kiss Máté

Képek, illusztrációk: Hadzsy János, Hornyik Anna, Léber Edina, Lengyel Nóra, Nagy Zsuzsanna, Pölhe Nikolett, Szemjonov Krisztina

További képek az internetről kerültek az újságba, megjelenési sorrendben a következők:

<http://sunews.blog.hu/page/6>, <http://dohanyzas-leszokas.mediatop.hu>,

<http://szegedma.hu/hir/szeged/2012/03/kollegistak-borai-mutatkoztak-be-a-moraban-fotok.html>,

<http://halramagyar.hu>, <http://hvg.hu>,

<http://blog.xfree.hu>, http://www.delmagyar.hu/vilagvevo/kleopatra_igazi_arca/2081329/,

<http://tnbookfest.blogspot.com/2011/01/piccolo-mondo-di-guareschi-una-mostra.html>, <http://www.mindmegette.hu>,

<http://edenkert.hu>, <http://mutterkonyhaja.blogspot.com>, <http://babakalacsmezeskalacs.blogspot.com>,

<http://hziias.blog.kulinarisvilag.hu>, <http://finomreceptek.blogspot.com>, <http://www.liquishot.eu>, <http://clatronic.hu>,

<http://justamakeup.blogspot.com/2011/08/kerdoiv-gyermekkorom-kedvencei.html>,

<http://velvet.hu/trend/nyaltest1014/>, <http://ancsika1.wordpress.com/2008/08/24/nem-feledett-gyermekkori-izek/>,

<http://retronom.hu/index.php?q=node/4542>, <http://www.allthelikes.com>, <http://velvet.hu/trend/nyaltest1014/>,

<http://emmaschildren.wordpress.com>, <http://www.pjgreetings.com>, <http://torrentkereso.hu>